

ΤΩ

ΙΩΑΝΝΗ ΜΕΝΑΓΙΑ,

ΔΙΔΑΚΤΟΡΙ

ΤΟ ΔΙΚΑΙΟΝ,

ΤΗΝ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΝ ΚΑΙ
ΤΑΣ ΩΡΑΙΑΣ ΤΕΧΝΑΣ,

ΣΧΟΛΑΡΧΗ ΔΕ
ΤΟΥ ΕΝΤΑΥΘΑ ΛΥΚΕΙΟΥ,

ΤΑΣ ΜΙΚΡΑΣ ΤΑΥΤΑΣ
ΤΩΝ ΕΥΤΕΛΩΝ ΤΟΥ ΚΟΠΩΝ
ΑΠΑΡΧΑΣ

ΥΠΟΛΗΨΕΩΣ ΚΑΙ ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗΣ
ΤΕΚΜΗΡΙΟΝ

ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ

Ο ΜΕΤΑΦΡΑΣΑΣ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

Ὁ Δάντης εἶναι εἷς ἐκ τῆς περικλεοῦς χορείας τοῦ Ὀμήρου, τοῦ Βιργιλίου, τοῦ Σαίχσπέρου. Ἐκ τῆς μεγαλουργοῦ αὐτοῦ φαντασίας τρεῖς κόσμοι προῆλθον, ἡ Κόλασις, τὸ Καθαρτήριον, καὶ ὁ Παράδεισος, οἵτινες πρόκεινται ὡς δείγματα τῶν ὑψηλοτέρων πτήσεων τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας. Πρὸς τί νὰ ἐνδιατρίψωμεν εἰς ἐπαίνους τῆς Θεσπεσίας Κωμωδίας τοῦ ποιητοῦ; οἱ αἰῶνες τῶ ἐπλεξαν τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης σέφανον, καὶ οἱ αἰῶνες μᾶς ἀπαλλάττουσι τοιούτου ἔργου.

Ἐξαλλοι, φοβεραὶ, σπαραξικάρδιοι σκηναὶ τοῦ ὑποχθονίου κόσμου, παριστῶσαι τὸν πονηρὸν καὶ καχοῦργον βασανιζόμενον, κατασπαρattόμενον, στρεβλούμενον, ἐκδηλούμεναι δι' ὕφους γοργοῦ, ἐνεργητικοῦ καὶ δραστικοῦ μέχρις ἐσχάτης ἐνίοτε τραγικότητος, ταῦτα διακρίνουσι τὴν Κόλασιν. Ἡ Κόλασις εἶναι τῆς Τέχνης ἀπαράμιλλον προῖόν. Οὕτω διὰ πολυειδῶν μὲν γνώσεων διαποικιλλόμενον, ἅμα δὲ ὃν οἰσνεὶ ζῶσα εἰκὼν τοῦ ἐπαξίως ὑπὸ τῆς Θείας Δίκης τιμωρουμένου ἐγκλήματος, τὸ ποίημα εἶναι πρὸς τούτοις καὶ τοῦ νοδὸς διδακτικὸν καὶ τῆς καρδίας διαπλαστικὸν, καὶ ὡς ἐκ τούτου λίαν περιπούδαστον.

Ἐκ τῶν ἀρετῶν τοιαύτου ἔπους θελχθέντες, ὀρμηθέντες δὲ ἅμα καὶ ἐκ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ νὰ κοινωνήσωμεν αὐτὸ καὶ εἰς τοὺς ἀγεύστους τῆς Ἱταλικῆς διαλέκτου, ἐξεληλίσσαμεν ἐμμέτρως τὰ πέντε πρῶτα ἄσματα τῆς περὶ τοῦ λογος Κολάσεως τῶν ὁποίων μόνων, πρὸς τὸ παρὸν, τὴν ἐνημέρωσιν ἀγγέλλομεν.

Τὸ καίμενον τῆς μεταφράσεως θέλουσι πρᾶκτοῦθεϊ
ἐξηγητικάι, ἱστορικάι καὶ φιλολογικάι σημειώσεις, θέ-
λει προταχθῇ ὁ βίος τοῦ ποιητοῦ, καὶ ὀλίγα τινὰ περὶ
ποιήσεως, εἰς δὲ τὸ τέλος προστεθῇ ἀλφαβητικὸς τῶν πε-
ριεχομένων πίναξ.

Βεβαίως ἔπρεπεν εἰς ἄλλον ν' ἀφήσωμεν τὴν πρωτο-
βουλίαν τῆς μεταφράσεως τηλικούτου ἔπους, μήπως,
διὰ τῆς ἡμετέρας μεταγλωττίσεως, ἐπισφραγίσωμεν τὴν
ἀλήθειαν τῆς ῥήσεως

traduttore traditore.

Τὴν τόλμην ἡμῶν ἀναγνωρίζομεν· ἀλλὰ καὶ ἐὰν φω-
ραθῶμεν παραμορφόνοντες πού τὴν Κόλασιν τοῦ Ἰτα-
λοῦ ποιητοῦ, πλὴν καὶ κατὰ τοῦτο δὲν θὰ ἤμεθα ἀλυσι-
τελεῖς, καθότι θέλομεν κινήσει δεξιώτερόν τινα κάλαμον
εἰς ἐπισκευὴν καὶ ἀνόρθωσιν τοῦ ἀχρωτηριασθέντος ἀρι-
στοτεχνήματος.

Τὸ ὅλον τοῦ συγγράμματος, συγκείμενον ἐκ φύλλων
τυπογραφικῶν ἕξ περίπου, καὶ τυπούμενον ἐπὶ ἐκλεκτοῦ
χάρτου, τιμᾶται σελλινίου ἑνὸς ἡμισυ.

Ἐν Ἀργυροπόλει Καφαλληνίας, τῇ 29 Ὀκτωβρίου 1864. Ε. Ε.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ.

Ἐκ τῶν πρόνομιούχων ἐκείνων ὄντων, τὰ ὅποισι ὀ-
νομάζονται Ποιηταὶ, εἰς εἶναι καὶ ὁ Δάντης.

Τὴν Κόλασιν τοῦ πρό πολλοῦ διεξερχόμενοι, εἰς
πολλὰ μέρη αὐτῆς ἐσταματήσαμεν, διὰ νὰ διῶμεν διὰ
τοῦ σκοτούς τὰς εἰς τὸν ὑποχθόνιον ἐκείνον κόσμον δια-
δραμμιζομένας αἰωνίως σκηνάς. Τοιαῦται ξέναι εἰς τὰ
ὄμματά μας σκηναί, τοιαῦτα ξένα εἰς τὰς ἀκοάς μας
ἀκούσματα συνησθάνθημεν βαθεῖαν νὰ ἐγχαράξωσιν εἰς
τὸν νοῦν μας τὴν ἐντύπωσιν.

ὑπὸ τοιαύτης κατεχόμενοι ἐντυπώσεως, ἐξ ἀκαθέ-
κτου δέ τιнос πρὸς τὴν Θεότητι Ποίησιν ὁρμῆς καὶ λα-
τρείας ἐμφορούμενοι, πειθόμενοι δὲ ἅμα καὶ ἐκ τῆς
ιδέας, ὅτι καὶ ἐκ τοῦ προγονικοῦ Παρνασοῦ, οὐχ ἤτταν
δὲ καὶ ἐκ τοῦ ξένου τὰ νάματα πρέπει νὰ συγκαταρρέυ-
σῃσι, διὰ νὰ ποτίσῃσι τὸ νεόφυτον ξένδρον τῆς νεωτέ-
ρος ἔθνικῆς ἡμῶν φιλολογίας, ἐκ τούτων λέγομεν ὁρμώ-
μενοι συνησθάνθημεν γεννωμένην εἰς ἡμᾶς τὴν ἐπιθυμίαν
νὰ κοινωνήσωμεν, καὶ διὰ τῆς ἡμετέρας γλώσσης, τὰ φο-
βερά τῆς Κολάσεως θεάματα, καὶ τὰ ξένα καὶ σπαραξι-
κάρδια τοῦ σκοτεινοῦ ἐκείνου κόσμου ἀκούσματα. Τοσού-

Τὰς δὲ πολλὰς εἰς τὴν μεταγλωττίσιν παρεκινήθημεν,
καθ' ὅσον πατριάρχης μὲν τῆς Ἰταλικῆς φιλολογίας εἶναι
ὁ Δάντης, ἀπόστολος δὲ ἄφ' ἑτέρου εἰς τοὺς Ἕλληνας ὡς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

41.51.0048

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ